

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyně JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D., a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce: **Ing. V. K.**, narozen X
bytem X
zastoupený JUDr. Lukášem Haasem, advokátem
sídlem Nerudova 866/27, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královehradeckého kraje**,
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2024, č. j. KUKHK-14295/DS/2024/Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), doručenou zdejšímu soudu dne 31. 5. 2024 domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského

úřadu Trutnov (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 2. 2024, č. j. MUTN 11772/2024, sp. zn. 2023/13053/DSA/BRM (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Současně navrhl přiznání odkladného účinku žalobě, který mu byl usnesením zdejšího soudu ze dne 19. 6. 2024, č. j. 30 A 32/2024-29, přiznán.

2. Uvedeným prvoinstančním rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl námitky žalobce proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů a ke dni 11. 9. 2023 jej potvrdil. Tato skutečnost měla za následek pozbytí řidičského oprávnění žalobce, jak vyplývá z ustanovení § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě a ve vyjádření žalovaného

3. Žalobce uvedl, že již během správního řízení opakovaně namítal, že pokutové bloky obsahují formální vady, pro které nejsou způsobilé k provedení záznamu do karty řidiče.
4. V případě pokutového bloku č. S 0224343 ze dne 11. 9. 2023 (dále také jen „pokutový blok ze dne 11. 9. 2023“) nebyla řádně ověřena totožnost pachatele přestupku, když k jejímu ověření nedošlo na základě platného dokladu totožnosti.
5. Pokutový blok č. R 2429974 ze dne 31. 7. 2023 (dále také jen „pokutový blok ze dne 31. 7. 2023“) dle žalobce obsahuje popis dvou údajných přestupků, a to přestupku spočívajícího v užití zpoplatněné pozemní komunikace bez úhrady časového poplatku (§ 42a odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb.) a přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Dle záznamu na něm byla řidiči uložena pokuta za přestupek dle § 42a odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., ke kterému se rovněž vztahují další informace uvedené k pokutovému bloku. Předmětný pokutový blok tak obsahuje pouze formální náležitosti vztahující se k prvnímu přestupku, formální náležitosti vztahující se k překročení nejvyšší dovolené rychlosti absentují. Lze tak konstatovat, že tento blok může být řádným podkladem max. pro projednání přestupku dle § 42a zákona č. 13/1997 Sb., nikoliv však pro přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.
6. Žalobce dále uvedl, že se přestupku dle § 42a zákona č. 13/1997 Sb. ani nedopustil, neboť není pravdou, že by v předmětnou chvíli (dne 31. 7. 2023 v 9:31 hod.) nebyl časový poplatek uhrazen. Provedl úhradu časového poplatku ještě před tím, než s vozidlem najel na zpoplatněný úsek dané komunikace.
7. Žalobce namítl, že vypořádání žalovaného se s jeho námitkami vztahujícími se k nedostatkům formálních náležitostí předmětných pokutových bloků je v odůvodnění napadeného rozhodnutí nedostatečné. Závěrem navrhl napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
8. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 4. 6. 2024 odkázal na napadené rozhodnutí, kde se věci podrobně zabýval. Uvedl, že správní orgán I. stupně v prvoinstančním rozhodnutí u každého příkazu na místě provedl podrobný popis jednotlivých kolonek a jejich vyhodnocení. Žalovaný pak dospěl k závěru, že není zapotřebí opakovaně vypisovat a jednotlivě hodnotit pokutové bloky a odkázal na jejich vyhodnocení v prvoinstančním rozhodnutí. V případě uvedených pokutových bloků byla totožnost řidiče ověřena řidičským průkazem xxx, který vydal MÚ Trutnov dne 15. 2. 2017 s platností do 15. 2. 2027. V případě přestupků dle pokutového bloku ze dne 31. 7. 2023 bylo jednání náležitě

popsáno, tento příkazový blok byl i přezkoumán v přezkumném řízení Policií ČR (pozn. soudu: v rámci předběžného posouzení podnětu k přezkumnému řízení) a nebyly shledány důvody k jeho zahájení.

9. Žalovaný má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezájatě a že posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem. Navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

III. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když účastníci řízení s tímto postupem krajského soudu implicitně souhlasili. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům
11. **Žaloba je nedůvodná.**
12. Krajský soud ze správního spisu ověřil následující skutečnosti. Žalobce si dne 5. 10. 2023 osobně převzal Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu ze dne 12. 9. 2023, vydané správním orgánem I. stupně, a proti všem provedeným záznamům v bodovém hodnocení podal dne 9. 10. 2023 písemné námitky.
13. Součástí správního spisu je na č. l. 45 kopie bloku na pokutu na místě zaplacenou ze dne 11. 9. 2023, č. bloku S 0224343, a na č. l. 51 kopie bloku na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 31. 7. 2023, č. bloku R 2429974, které si správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly.
14. Žalobce dne 24. 11. 2023 podal u Policie ČR „návrh na zahájení přezkumného řízení“ ve věci pokutového bloku ze dne 31. 7. 2023. Usnesením ze dne 14. 12. 2023 správní orgán I. stupně řízení o námitkách do doby rozhodnutí o podnětu k přezkumnému řízení přerušil. Dne 10. 1. 2024 bylo Krajským ředitelstvím Policie Královéhradeckého kraje vydáno sdělení o neshledání důvodů k zahájení přezkumného řízení.
15. Žalobce se dne 22. 1. 2024 vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí. Obecně uvedl, že pokutové (příkazové) bloky musí být vyplněny se všemi náležitostmi. Na bloku musí být uveden popis přestupkového jednání, když nepostačí uvést pouhá zkratkovitá označení.
16. Poté správní orgán I. stupně vydal prvoinstanční rozhodnutí, jímž námitky zamítl jako nedůvodné. V odůvodnění poukázal na podklady pro záznam do hodnocení řidiče a uvedl, jaké skutečnosti z nich plynou. Dospěl k závěru, že dostatečně prozkoumal všechna rozhodnutí založená ve spisovém materiálu a není důvodných pochybností o jejich nezpůsobilosti.
17. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce dne 19. 2. 2024 odvolal. V odvolání (doplněném dne 2. 3. 2024) namítal, že se správní orgán I. stupně nezabýval způsobilostí jednotlivých podkladů. Konkrétní výtky směřoval k příkazovým blokům ze dne 31. 7. 2023, ze dne 11. 9. 2023, ze dne 8. 8. 2022, ze dne 13. 12. 2020 a ze dne 8. 12. 2020.
18. Dne 25. 4. 2024 vydal žalovaný napadené rozhodnutí. V odůvodnění nejprve zrekapituloval průběh správního řízení a dále uvedl, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s právními předpisy a v souladu se spolehlivě zjištěným skutkovým stavem. Žalovaný v napadeném rozhodnutí přezkoumal provedení záznamů všech 12 bodů. Záznamy bodů shledal zcela v souladu s příslušnými příkazovými bloky. Ty obsahují veškeré zákonné náležitosti, a nelze je tedy hodnotit jako nezpůsobilé pro záznam bodů.
19. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu (ve znění účinném do 31. 12. 2023) *řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen*

trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.

20. Podle § 123b odst. 2 téhož zákona (ve znění účinném do 31. 12. 2023) *záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě, b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.*
21. Podle 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu (ve znění účinném do 31. 12. 2023), *nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.*
22. Krajský soud považuje za vhodné úvodem zrekapitulovat dosavadní judikaturní závěry dopadající na projednávanou věc. Předně je třeba zmínit rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16 (všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), dle kterého se musí rozlišovat mezi řízením „o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku)“ a řízením „o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“
23. V souladu s tímto názorem Nejvyššího správního soudu se správní orgány v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů nezabývají tím, zdali se stal skutek, jenž má naplňovat znaky přestupku, zdali jej spáchal obviněný apod. To je předmětem přestupkového řízení, v němž je vydáno případné rozhodnutí. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů se správní orgány

zabývají pouze tím, zda existuje zákonný podklad pro provedení záznamu, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu.

24. Jelikož se jedná o řízení, jejichž předmět je zcela odlišný, musí se rozlišovat i mezi námitkami, které lze v těchto řízeních uplatnit, jak podotkl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017-57: „*je třeba striktně rozlišovat mezi typem námitek, které může řidič uplatnit v samotném řízení o přestupku, a námitek, které lze uplatnit v řízení týkajícím se pouze provedení bodového záznamu. Řidič může úspěšně brojit proti záznamu bodů pouze tehdy, když nebyly pro záznam naplněny zákonné podmínky vyplývající z § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Musí tedy tvrdit, že vůbec neexistuje pravomocné rozhodnutí o přestupku, případně že mu nebyl zapsán počet bodů danému přestupku odpovídající (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, a ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). [...] Nezákonnost rozhodnutí o přestupku lze totiž napadnout jen opravnými prostředky proti tomuto rozhodnutí; je-li rozhodnutí o přestupku pravomocné a srozumitelné a obsahuje-li všechny zákonné náležitosti, je možné na jeho základě záznam bodů provést.*“
25. Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále plyne, že oznámení policie o uložení pokuty, dle kterých je prováděn záznam bodů do registru řidičů, nejsou za každých okolností nezpochybnitelným důkazem a podkladem pro příslušný záznam. Zejména vyskytnou-li se relevantní pochybnosti o předložených údajích, je namístě si vyžádat další důkazy, především vlastní pokutové bloky. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že „*oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.*“ Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal.
26. V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, pak Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*tyto závěry (tj. závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76) nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.*“ Je tedy třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče

současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015–33, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016–32).

27. Konečně lze poukázat i na závěry Nejvyššího správního soudu vyslovené v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, který uzavřel, že „1) existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou *sine qua non* pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok [...] 3) ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.“
28. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 92 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, dříve v § 85 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích). Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, čj. 9 A 8/2013-58, nemusí nedostatky pokutového bloku, spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče (v dané věci se jednalo o chybné datum na pokutovém bloku), vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče.
29. Dále již k namítané nezpůsobilosti pokutových bloků ze dne 31. 7. 2023 a ze dne 11. 9. 2023:
30. **Pokutový blok ze dne 31. 7. 2023** obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, místo trvalého pobytu) v souladu s § 92 odst. 2 písm. a), b) a c) zákona o odpovědnosti za přestupky. V příkazovém bloku bylo uvedeno číslo občanského a řidičského průkazu žalobce, jimiž byla ověřena jeho totožnost. Blok obsahuje též podpis žalobce v souladu s § 92 odst. 2 písm. d) zákona o odpovědnosti za přestupky, jímž stvrdil správnost uvedených údajů a příkaz na místě se stal pravomocným rozhodnutím dle § 92 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Skutek byl popsán tak, že žalobce „dne 31. 7. 2023 v 9:31 hodin na dálnici D11 110,5 km směr Trutnov § 21 zák. 13/1997 Sb. neuhrazený časový poplatek; § 18/3 zákona. č. 361/2000 Sb. rychlost 130/162/157 km/hod. a tím porušil 125c/1F4 zák. 361/2000 Sb; xxx“, dále je v pokutovém bloku vyznačena forma zavinění z nedbalosti. Žalobce dne 31. 7. 2023 „na D11, EXIT 113“ potvrdil, že souhlasí s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, převzal část „B“ bloku a vše stvrdil svým podpisem. Na bloku je uvedeno služební číslo úřední osoby, její podpis a otisk úředního razítka Policie ČR.

31. Z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 31. 7. 2023 ve 9:31 hodin na dálnici D11, na 110,5 km ve směru na Trutnov žalobce jednak porušil § 21 zákona č. 13/1997 Sb. neboť neuhradil časový poplatek, a současně porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici, když jel rychlostí 162 km/hod (po odečtení odchyldy 157 km/hod) a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona.
32. Jak uvedl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 As 467/2018-37, je běžnou praxí správních orgánů, že uvádí tři číselné údaje ve spojení se slovem rychlost, z nichž první představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě, druhý naměřenou rychlost vozidla a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchyldu měření. Označení místa spáchání přestupku označením dálnice, kilometrem a směrem je zcela dostačující z hlediska požadavků na určitost popisu skutku. Pokutový blok je žalobcem podepsán.
33. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c 1F4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a na dalším řádku „§ 42a/2 zák. č. 13/1997 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakých přestupků se žalobce dopustil. Vzhledem k odkazu na § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, který stanoví skutkovou podstatu přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km.h⁻¹ nebo mimo obec o méně než 30 km.h⁻¹, popisu způsobu jednání, údajům o maximální povolené rychlosti 130 km/h a zkratce o naměřené rychlosti 162 km/h, která po odečtení možné odchyldy rychloměru odpovídá prokázané rychlosti 157 km/h, a odkazu na § 42a odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., který stanoví, že řidič vozidla v systému časového zpoplatnění se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 21 užije bez úhrady časového poplatku zpoplatněnou pozemní komunikaci vozidlem, které není osvobozeno od zpoplatnění, jsou jednoznačně definována sankcionovaná jednání žalobce. Na bloku je vyznačena i forma zavinění. S ohledem na identifikaci žalobce osobními údaji včetně čísla jeho občanského průkazu a na jeho podpis pod příkazovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil a příkazový blok podepsal někdo jiný než on, což ostatně sám ani netvrdí. Na příkazovém bloku je razítkem označen správní orgán, jehož oprávněná osoba je jednoznačně identifikována služebním číslem a příkazový blok je též opatřen jejím podpisem. Soud tedy uzavírá, že příkazový blok ze dne 31. 7. 2023 je způsobitým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty.
34. Za jednání specifikované tímto příkazem byly započteny do hodnocení řidiče celkem 2 body, a to pouze za přestupek překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o více než 5 km.h⁻¹ a méně než 20 km.h⁻¹ v obci nebo o více než 10 km.h⁻¹ a méně než 30 km.h⁻¹ mimo obec, neboť podle přílohy k zákonu o silničním provozu (ve znění účinném od 1. 7. 2023 do 31. 7. 2023) se do bodového hodnocení řidiče za tento přestupek připíší dva body. Za přestupek dle § 42a zákona č. 13/1997 Sb. se body nepřipíší.
35. Krajský soud připomíná, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů dle § 123f zákona o silničním provozu nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16), nelze se tedy zabývat tvrzením žalobce, že v předmětnou dobu byl časový poplatek již uhrazen a že se tohoto přestupku tak nedopustil. Navíc, jak je uvedeno v předchozím odstavci, tento přestupek ani neměl na počet připisovaných bodů žádný vliv.

36. Podle **pokutového bloku ze dne 11. 9. 2023** byla žalobci (na bloku je identifikován jménem a příjmením, datem narození a místem bydliště, totožnost byla ověřena podle řidičského průkazu) uložena pokuta 2.000 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f 3 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů“. V části bloku „Popis skutku – čas, místo způsob spáchání“ je uvedeno: „Dne 11. 9. 2023 v 15:43 hod na dálnici D11, km 71 směr Hr. Králové, § 18/3 z. č. 361/2000 Sb. – rychlost mimo obec na dálnici 130/167/161 km/hod RZ: xxx“. Dále je uvedena forma zavinění: nedbalost. Oprávněná osoba je identifikována identifikačním (služebním) číslem, jménem, příjmením, funkcí a podpisem. Žalobce podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „B“ pokutového bloku k uvedenému datu.
37. Z pokutového bloku ze dne 11. 9. 2023 tedy vyplývá, že žalobce v předmětnou dobu překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, na dálnici, o více než 30 km.h⁻¹, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu ve znění účinném od 1. 7. 2023 do 31. 12. 2023. Není pravdou, že žalobce nebyl řádně identifikován, neboť byl označen jménem a příjmením, datem narození a adresou místa bydliště, přičemž totožnost doložil řidičským průkazem, což pro danou situaci plně postačuje. Ostatně žalobce ani nespornuje, že by to nebyl on, koho policie kontrolovala. Není rovněž pravdou, že přestupkové jednání nebylo řádně popsáno, neboť pokutový blok zachycuje jednoznačně dobu, místo i popis jednání, jímž byl přestupek spáchán. Na pokutovém bloku se nacházejí zkratky, které soud považuje za dostatečně srozumitelné a konkrétní, neboť z nich plyne, že pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu spočívajícím v překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o více než 30 km/h. Užití obdobných zkratek právních předpisů je judikaturou běžně akceptováno (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20). Ze spojení „R 130/167/161“ pak jednoznačně vyplývá, že se jednalo o překročení nejvyšší dovolené rychlosti na úseku s nejvyšší povolenou rychlostí 130 km/h, přičemž naměřená rychlost činila více než povolená a zároveň činila více než 30 km/h, ale méně než 50 km/h. Na pokutovém bloku jsou zřetelně uvedeny rovněž údaje o výši uložené pokuty a o tom, kdy, kde a kým byl pokutový blok vydán. Všechny ostatní údaje uvedené v pokutovém bloku jsou pak srozumitelné a čitelné (byť v některých částech hůře. Pokutový blok žalobce stvrdil podpisem, o němž netvrdí, že by nebyl jeho podpisem. I tento pokutový blok je tak způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
38. Krajský soud dodává, že jinými rozhodnutími, která byla podkladem pro zápis bodů do registru řidičů, se nezabýval, neboť žalobce v žalobě proti nim ničeho nenamítal.

IV. Závěr a náklady řízení

39. Krajský soud tak s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad její rámec nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadených rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
40. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšnému žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 8. srpna 2024

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu